

Číslo položky	Pojmenování předmětu daně podrobeného	Měřítko ku vyměření daně	I. II. III.					
			t ř í d a					
			výše poplatku v r. m.					
			zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.
1	Dobytěk jatečný a drobný, a sice: voli, býci, krávy a telata přes rok stará	za kus	5	04	3	78	2	52
2	telata do 1 roku	» »	—	84	—	63	—	42
3	ovce, berani, kozy, skopci	» »	—	32	—	25	—	17
4	jehňata do 14 kg, kůzlata, selata za kůzlata v Tyrolsku, Vorarlbersku, Krakově, Haliči a Bukovině . . .	» »	—	21	—	17	—	11
5	vepři od 5—19½ kg	» »	—	09	—	07	—	04
6	vepři přes 19½ kg	» »	—	63	—	42	—	32
7	čerstvé maso Jednotlivé k lidskému požívání způ- sobilé části poraženého dobytka, pak nasolené, uzené a naložené maso, salámy a jiné výrobky . .	100 kg	1	26	—	95	—	69
			1	87	1	50	—	94

Poznámka: 1. ze zvířat, jimž jen jednotlivé části (hlava neb nohy) odňaty jsou, vyměří se daň dle sazby. 2. Za telata ne starší 1 roku považují se taková, jimž ještě žádný mléční zub nechybí. 3. Váhami v položkách 4, 5 6 uvedenými rozumějí se váhy zvířat v čase, kdy se daň vyměřuje; 4. při vážení masa neodpočítávají se části k lidské potřebě nezpůsobilé (jako kosti).

Daň z příjmů.

Daň z příjmů zavedena byla pat. ze dne 29. října 1849 č. 439, ř. z. jednak za účelem zvýšení a doplnění daní výnosových, jednak za tím účelem, aby břímě daňové stejnoměrněji rozděleno bylo. Příjmy dani této podléhající vřaděny jsou do 3 tříd, v nichž různým způsobem daň se vyměřuje.

I. Třída první.

1. Předmět daně.

Do první třídy vřaděny jsou příjmy z podniků dani výdělkové podrobených, pak příjmy z bání a hutí a důchody z pachtu. Sproštěny daně z příjmů jsou příjmy plynoucí z umění, ze živností, z vyučování soukromého a z provozování dopravy oněch osob, jimž vyměřena jest daň výdělková dle třídy nejnižší. Osvobození od placení daně z příjmů jsou též obchodníci podomní.

Osvobození však místa, nemá provozuje-li táž osoba dvě nebo více zaměstnání, jež spadají do nejnižší třídy sazby, zároveň (výn. min. fin. ze dne 11. července 1850 č. 8710.).

Podniky I. třídy mohou býti sproštěny daně z příjmů jen tehda, neobnáší-li příjem z nich ani 600 zl. (nál. spr. s. dv. ze dne 13. března 1879 č. 467 sb. »Budwinski« č. 447). Společenstva výrobní a hospodářská, pak záložny sproštěny jsou daně z příjmu, neobnáší-li příjem za minulý rok ani 300 zl. Léčárny milosrdných bratří jsou rovněž osvobozeny od placení daně z příjmů.

2. Daň z příjmů vyměřuje se v této třídě na základě přiznání čili fassse, které jest poplatník povinen úřadu předložit. Má-li poplatník dva nebo více podniků, z nichž jeden vykazuje příjem poplatný, druhý

ale schodek, může žádati, aby schodek od příjmu při vyměření daně se odečetl (§ 19. předpisu vyk. ku pat. o dani z příjmů výn. min. fin. ze dne 11. ledna 1850.). Daň vyměřuje se z pravidla dle jednoročního čistého příjmu vyšetřeného na základě průměru tříletého. Při vyšetřování čistého příjmu společností obchodních bere se zřetel ku veškerým příjmům a vydáním do provozování obchodu spadajícím a sice bez ohledu na to, pochází-li z obchodů zde nebo v cizině uzavřených. (nál. spr. s. dv. ze dne 11. května 1886 č. 1297 sb. »Budwinski« č. 3052). Za příjem při vyšetřování poplatného čistého příjmu pokládají se pouze obnosy, které již zapraveny byly, nikoli však obnosy dosud nezaplacené. (nál. spr. s. dv. ze dne 7. dubna 1888. č. 1204 »Budwinski« č. 4001.); rovněž se nepřipouští, aby jednotlivý příjem poplatníkův, který jest výsledkem několikaleté práce, byl rozdělen na léta, po která poplatník se o příjem ten přičiňoval (nál. spr. s. dv. ze dne 3. března 1888 č. 3062 z r. 1887 sb. »Budwinski« č. 3965.). Zisk pachtýřů z pachtu podléhá dani z příjmů i tehda, když předmět pachtu daní výdělkovou stížen není.

3. Míra daně obnáší v této třídě $5\frac{0}{10}$ čistého příjmu (ordinarium), k čemuž přistupuje ještě přírážka mimořádná t. zv. extraordinarium obnášející rovněž $5\frac{0}{10}$; neobnáší-li daň výdělková a daň z příjmů I. třídy v ordinariu dohromady ani 30 zl. vyměří se extraordinarium toliko $70\frac{0}{10}$ ordinaria čili $3\frac{1}{2}\frac{0}{10}$ čistého příjmu. Daň nemá se vyměřovati nikdy obnosem menším, než kolik obnáší daň výdělková o $\frac{1}{3}$ zvýšená. Daň výdělková odečte se od daně z příjmů, která se pak pouze ve zbytkovém obnosu předepíše.

II. Třída druhá.

1. Předmět daně. Sem náleží:

a) platy za práce a služby osob dani výdělkové nepodlehající, kteréž osobám pracujícím nebo služby konajícím po dobu jich zaměstnání nebo po skončení jeho se vyplácejí;

b) příjmy, jichž dostávají jako stálé důchody roční z ústavů zaopatřovacích nebo z ústavů na dožití pojišťovacích ti, pro něž vklady do těchto ústavů učiněny byly. Sem patří:

α) služné, přídavky osobní a vůbec příjmy stálé (napřed ustanovené), nejsou-li spojeny se závazkem zapravovati jisté výdaje služební, kterých požívají (veřejní a soukromí) úředníci a služebníci; požitky zvláštní, kterých požívají úředníci vzhledem ku zvláštním poměrům místním, nebo vzhledem ku zvláštnímu úřednímu postavení, jako užívání bytu v budově úřední, příbytečné, přídavky služební nepodlehají dani z příjmů. Platy zemských maršálků a přisedících zemského výboru jsou rovněž předmětem daně z příjmů, ač nejsou-li pouhou náhradou výloh cestovních nebo přídavky úředními nebo reprezentačními.

Pro poplatnost lhostejno jest, zda-li postavení, se kterým jest plat spojen, jest doživotním neb jen dočasným nebo prozatímním, zda-li plat jest určitou částkou napřed určen čili nic; stačí tu, přísluší-li poplatníkovi stálý nárok na požitek, který se zakládá ve smlouvě služební, ve stanovách aneb i ve zvyklosti;

β) výslužné, platy odpočivné, podpory a dary z milosti. které dostávají úředníci, důstojníci a služebníci na čas nebo na vždy do výslužby daní, jakož i vdovy a děti osob těchto;

γ) příspěvky, které ze státní pokladny, z fondů veřejných neb obcemi se poskytují obročníkům, společností klášterních a řádům duchovním ku výživě;

δ) příjmy plynoucí ze zaměstnání dani výdělkové nepodléhajících, příjmy spisovatelů, umělců, lékařů, profesorů universitních, pokud se týče kolejného a tax zkušebních, bab porodních, učitelů soukromých v místech nemajících 4000 obyvatelstva, poštmistrů, trafikantů, majitelů skladů tabákových.

Odbytné, které dostávají úředníci nebo služebníci, byl-li služební poměr jich před ustanoveným časem zrušen, nepodléhá dani z příjmů (nál. spr. s. dv. ze dne 16. března 1889 č. 835 sb. »Budwinski« č. 4576).

Sprošťeny jsou daně z příjmů:

a) příjmy služební aktivních vojáků a důstojníků;

b) požitky, které povoleny jsou ze státní pokladny, z fondů veřejných neb obcemi klášterům žebravým, řádům duchovním zaměstnávajícím se vyučováním, výchovou nebo opatrováním nemocných, pak školám, kostelům, chorobincům, nebo jiným ústavům dobročinným k jich výživě;

c) příjem do třídy druhé náležející, který poplatníkovi neposkytne ročně ani důchod 630 zl.; příjmy jedné osoby, které dohromady sečteny obnos 630 zl. převyšují, jsou ovšem předmětem daně, která se pak dle úhrnného jich obnosu vyměří. (vým. min. fin. ze dne 25. února 1850 č. 32597);

d) výslužné členů řádu Marie Teresie a jich příbuzných (n. min. fin. ze dne 23. února 1851 č. 50 ř. z.);

e) příjmy spojené s medaliemi udatnosti (n. min. fin. ze dne 12. května 1851 č. 129 ř. z.);

f) příjmy tureckých poddaných v Rakousku žijících (vým. min. fin. ze dne 4. srpna 1852 č. 13073 č. 264 česk. z. z. a 191 mor. z. z.);

g) příjmy ze zaměstnání zemědělských plynoucích, jež nejsou podrobeny dani výdělkové a příjmy nádeníků, pacholků, tovaryšů a dělníků výpomocných; zaměstnání pomocníka notářského nelze však pojmouti v zaměstnání těchto pomocníků (nál. spr. s. dv. ze dne 19. dubna 1887 č. 1129 sb. »Budwinski« č. 3490.).

2. Při vyměřování daně třeba rozeznávati příjmy stálé t. j. platy, kteréž vyplácí pokladny státní, pokladny veřejné nebo osoby soukromé částkami určitými a příjmy nestálé t. j. příjmy, které se čas od času mění. Vyplácí-li pokladna státní příjmy stálé, není poplatník povinen předkládati zvláštní přiznání, ježto pokladna vyplácející sama daň vyměří a z příjmu hned srazí. Pokladny veřejné zpraví úřad berní o každém příjmu stálém, který vyplácí. Stálé příjmy vyplácené soukromými osobami mají býti úřadu bernímu přiznány jak tím, kdo příjem bere, tak i osobou příjem ten vyplácející.

Příjmy nestálé mají se přiznati týmž způsobem jako příjmy třídy I. (§ 12 a 22 pat. ze dne 29. října 1849 č. 439 ř. z.). Právo popírati povinnost zapraviti daň z příjmů nepřísluší těm, kteří vyplácejí stálé příjmy (nál. spr. s. dv. ze dne 5. prosince 1891 č. 3907 sb. »Budwinski« č. 6295.). Příjmy »artistů« na čas engažovaných, jež jsou na měsíc umluveny a ze kterých artisté zapravovati musí jisté výdaje služební, mají přiznati pouze příjemci jich a nikoliv též ti, kteří příjmy ty vyplácejí (nál. spr. s. dv. ze dne 23. listopadu 1889 č. 3535 sb. »Budwinski« č. 4977.).

3. Míra daně obnáší 1‰ z každých 1050 zl. s tím omezením, že nejnižší poplatný roční příjem musí obnos 630 zl. převyšovati a že míra daně stoupá jen do 10‰, takže míra daně z příjmů obnos 9450 zl. převyšujících vždy jen 10‰ se rovná. Ku této dani (ordinarium) přistupuje ještě přírážka t. zv. extraordinarium obnášející 100‰ nebo 70‰, dle toho, převyšuje-li ordinarium obnos 30 zl. čili nic.

III. Třída třetí.

1. Předmět:

Sem náleží úroky z půjček, doživotní neb jiné důchody, které se na místě úroků vyplácejí, pokud důchody ty nejsou zahrnuty ve třídě druhé, dále příjmy spořitelén, ústavů zaopatřovacích a na život pojišťujících. K úrokům poplatným patří též úroky z pohledávek vážnoucích na realitách »daně prostých«.

Sproštěny daně z příjmů jsou:

a) příjmy ze vkladů spořiteléních (§ 7. pat. o dani z příjmů);
b) dokáže-li někdo, že veškeré jeho příjmy nehledě ke dluhům neobnášejí více než 315 zl., může žádati, aby úplně byl sproštěn daně z příjmů, která by na úroky z kapitálu nebo na důchody jeho vypadla a sice buď přímo, nebo v podobě srážky dlužníkovi povolené; zaplatil-li již daň, může žádati za vrácení její. (§ 8 pat. jmen.);

c) spolky založené dle zásady vzájemnosti jako dělnické pokladny nemocenské, spolky pensijní, pohřební atd. jsou osvobozeny od placení daně z příjmů (zák. ze dne 15. dubna 1885 č. 51 ř. z.);

d) příjmy jmění sirotčího (výn. min. fin. ze dne 2. listopadu 1854 č. 5700) a t. zv. výměnky jsou rovněž prosty daně z příjmů.

Důchod ve smyslu § 8. pat. o dani z příjmů předpokládá skutečné složení kapitálu, takže doživotní důchod, který kdo z titulu výbavy požívá, dani z příjmů nepodléhá (nál. spr. s. dv. ze dne 26. ledna 1892 č. 288 sb. »Budwinski« č. 6391.). Při důchodech doživotních jsou pouze zákonné úroky z kapitálu důchodového předmětem daně.

2. Daň vyměřuje se na základě přiznání čili fasse, při čemž rozhodným jest stav příjmů v den 31. prosince roku, který předchází roku bernímu.

3. Míra daně obnáší 5‰ a 100‰ přírážky.

IV. Proti vyměření daně připouští se do 30 dnů stížnost ku zemskému finančnímu ředitelství a ku správnímu soudnímu dvoru. (zák. ze dne 19. března 1876 č. 28 ř. z.).

V. Tresty: Kdo, byv úřadem vyzván, aby předložil přiznání příjmů nebo doklady toho se týkající, nevyhoví tomuto vyzvání v ustanovené lhůtě, má býti k tomu donucen pokutami peněžitými (§ 32 pat. jmen.). Zamlčel-li však poplatník ve přiznání poplatný příjem, učinil-li udání nepravdivá, nebo hledí-li se vymknouti povinnosti daňové tím, že přiznání vůbec úřadu nepodá, má býti potrestán pokutou, která se rovná trojnásobnému obnosu, o který daň měla býti zkrácena (§ 33 pat. jmen.).

Daň z vína a moštu viz Daň potravní.

Daň z vína umělého viz Víno umělé.

Daň z výčepu viz Živnost hostinská a výčepnická.

Daň ze psů.

Daň ze psů náležející mezi daně z přepychu, zavedena byla z důvodů zdravotních a bezpečnostních, zvláště však za tím účelem, aby člověk